
Uchwały Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

Palestra 7/7-8(67-68), 136-141

1963

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Skarbnik NRA adw. M. Kulczycki przypomina, że Regulamin Funduszu Samopomocy Koleżeńskiejskiej przy NRA przewiduje, iż Naczelna Rada Adwokacka co roku określa wysokość miesięcznych zasiłków koleżeńskich i rodzinnych. Od 2 lat wysokość ta wynosi 1500 zł dla adwokatów i 750 zł dla wdów. Wydział Wykonawczy proponuje utrzymać tę wysokość i na rok bieżący.

Wniosek ten został przyjęty jednomyślnie.

Ponieważ co do punktu 7 (wolne wnioski) porządku dziennego nikt głosu nie zabrał, Prezes Sadurski, podziękowawszy zebranym za udział w obradach Plenum NRA, zamknął posiedzenie o godz. 14 min. 15.

B. Uchwały Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

1. DOKONYWANIE WPISÓW W DOWODACH OSOBISTYCH ADWOKATÓW, APLIKANTÓW ADWOKACKICH I PRACOWNIKÓW RAD ADWOKACKICH ORAZ ZESPOŁÓW ADWOKACKICH.

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej
z dnia 1 lutego 1963 r.)

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu pisma Rady Adwokackiej w Warszawie z dnia 19 listopada 1962 r. w sprawie dokonywania wpisów w dowodach osobistych adwokatów, aplikantów adwokackich oraz pracowników rad adwokackich i zespołów adwokackich,

postanowił:

na zasadzie art. 32 ust. 1 pkt 3 u.o.u.a. wyjaśnić radom adwokackim, co następuje:

Wojewódzkie izby adwokackie i zespoły adwokackie są organizacjami społecznymi w rozumieniu § 1 pkt 7 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 kwietnia 1962 r. (Monitor Polski Nr 32, poz. 149), gdyż ich byt prawny regulują przepisy szczególne: ustawa o ustroju adwokatury (Dz. U. z 1959 r. Nr 8, poz. 41) i rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 marca 1958 r. w sprawie zespołów adwokackich (Dz. U. Nr 22, poz. 95). Z tego względu rady adwokackie, jako organy wojewódzkich izb adwokackich, oraz zespoły adwokackie są uprawnione i obowiązane do dokonywania wpisów przewidzianych w § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 kwietnia 1962 r. w dowodach osobistych pracowników tych rad i zespołów, a także aplikantów adwokackich zatrudnionych w zespołach adwokackich. Zespoły adwokackie są uprawnione i obowiązane do dokonywania tych czynności także w stosunku do adwokatów pozostających do zespołu w stosunku zatrudnienia, a to stosownie do § 21 ust. 1 cytowanego wyżej rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie zespołów adwokackich.

Uzgadniając powyższe stanowisko Naczelnej Rady Adwokackiej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w piśmie z dnia 18 grudnia 1962 r. Nr AC-772/62 ze swej strony dodatkowo wyjaśniło:

„Organizacje uprawnione do dokonywania w dowodach osobistych i tymczasowych zaświadczeniach tożsamości ich pracowników wpisów o przyjęciu do pracy i zwolnieniu — na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 lutego 1962 r. (Dz. U. Nr 16, poz. 70) oraz zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 kwietnia 1962 r. (Monitor Polski Nr 32, poz. 149) — uprawnione są jednocześnie do posługiwania się odnośnymi pieczętkami. Od-rębnych zezwoleń Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nie wydaje”.

2. BRAK PODSTAW DO DOKONYWANIA PRZEZ RADY ADWOKACKIE WPI-SÓW „O DACIE PRZYJĘCIA DO PRACY I ZWOLNIENIA” W DOWODACH OSOBISTYCH ORAZ W TYMCZASOWYCH ZAŚWIADCZENIACH ADWOKATÓW WYKONUJĄCYCH ZAWÓD INDYWIDUALNIE, GDYŻ NIE POZOSTAJĄ ONI W STOSUNKU ZATRUDNIENIA Z RADĄ ADWOKACKĄ, KTÓREJ PODLEGAJĄ, ANI TEŻ Z IZBĄ ADWOKACKĄ, KTÓREJ SĄ CZŁONKAMI (ART. 13 UST. 2 USTAWY O USTR. ADW.).

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej
z dnia 17 maja 1963 r.)

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu pisma Rady Adwokackiej w Białymstoku z dnia 10 kwietnia 1963 r. w sprawie dokonywania wpisów w dowodach osobistych adwokatów praktykujących indywidualnie,

postanowił:

na zasadzie art. 32 ust. 1 pkt 3 u.o. u.a. wyjaśnić, co następuje:

Wyjaśnienie Wydziału Wykonawczego NRA z dnia 1 lutego 1963 r. dotyczy dokonywania w dowodach osobistych i tymczasowych dowodach tożsamości wpisów o dacie przyjęcia do pracy i zwolnienia z pracy. Dokonywanie tych wpisów przewiduje art. 11 pkt 3 dekretu z dnia 22 października 1951 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 1962 r. Nr 2, poz. 5) i § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 listopada 1962 r. (Dz. U. Nr 16, poz. 70).

Adwokaci wykonujący zawód w zespole adwokackim — zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 marca 1958 r. w sprawie zespołów adwokackich (Dz. U. Nr 22, poz. 95) — pozostają do zespołu w stosunku zatrudnienia. Dlatego też zespoły adwokackie, jak to już wyjaśnił Wydział Wykonawczy w swojej uchwale z dnia 1 lutego 1963 r., są uprawnione i obowiązane do dokonywania wpisów o dacie przyjęcia do zatrudnienia w zespole i zwolnienia z zatrudnienia w zespole w dokumentach adwokatów, którzy pozostają do zespołu w stosunku zatrudnienia.

Adwokaci wykonujący zawód indywidualnie są — na równi z adwokatami wykonującymi zawód w zespole adwokackim — członkami właściwej wojewódzkiej izby adwokackiej i podlegają w swej pracy kontroli rady adwokackiej (art. 58 ustawy o ustroju adwokatury), ale odmiennie od sytuacji adwokatów zespolonych nie pozostają w żadnym stosunku zatrudnienia; w szczególności nie wiąże ich stosunek zatrudnienia ani z izbą adwokacką, jako osobą prawną (art. 13 ust. 2 ustawy o ustroju adwokatury), ani z radą adwokacką jako organem izby adwokackiej (art. 15 u. o. u.a.). W tych warunkach brak podstaw do dokonywania przez rady adwocac-

kie wpisów „o dacie przyjęcia do pracy i zwolnienia” w dowodach osobistych i tymczasowych zaświadczeniach tożsamości adwokatów, którzy wykonują zawód indywidualnie.

3. RADA ADWOKACKA, JAKO WŁADZA NADZORCZA NAD ZESPOŁAMI, JEST UPRAWNIONA (ART. 2 O U.O. U.A.) DO USTALENIA WYTYCZNYCH DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ ZESPOŁÓW, A WIĘC TAKŻE W KWESTII WYNAGRODZENIA ICH PERSONELU ADMINISTRACYJNEGO. WYTYCZNE TE NALEŻY UZNAĆ ZA WIĄŻĄCE DLA ZESPOŁÓW

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 17 maja 1963 r.).

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu sprawy z odwołania Zespołu Adwokackiego Nr X w A od uchwały Rady Adwokackiej w A z dnia 8 lutego 1963 r. co do wysokości wynagrodzenia kierownika sekretariatu tego Zespołu,

postanowił:

odwołanie Zespołu Adwokackiego Nr X w A pozostawić bez uwzględnienia.

Uzasadnienie

Zespół Adwokacki Nr X w A, przedstawiając Radzie Adwokackiej w A przy piśmie z dnia 18.I.1963 r. protokół zebrania z 8.I.1963 r., zawierający m. in. uchwałę dotyczącą preliminarza budżetowego na rok 1963, zwrócił się jednocześnie „o zatwierdzenie uchwalonego wynagrodzenia dla kierownika sekretariatu (...) w kwocie 2 000 zł, począwszy od 1.I.1963 r.”.

Rada Adwokacka w A uchwałą z dnia 8.II.1963 r. uchyliła decyzję Zespołu co do przyznania kierownikowi sekretariatu wynagrodzenia w kwocie zł 2 000 miesięcznie, przytaczając w uzasadnieniu uchwały, że zgodnie z mającą charakter ogólny uchwałą Rady z dnia 1.IV.1960 r. wynagrodzenie kierowników sekretariatu zespołów wynosić może maksymalnie zł 1 600 miesięcznie. Rada Adwokacka nie uwzględniła potem prośby Zespołu o zmianę powyższego stanowiska.

W odwołaniu od tej uchwały Zespół Adwokacki Nr X w A wnosi o jej uchylenie na tej podstawie, że:

- 1) uchwała Rady Adwokackiej w A. z 1.IV.1960 r., na której oparta została zaskarżona uchwała, ma charakter jedynie instrukcyjny, zespoły więc adwokackie, jako uprawnione do gospodarowania swymi finansami, nie są nią związane;
- 2) preliminarz Zespołu Nr X, w którym przewidziane było wynagrodzenie kierownika sekretariatu w kwocie zł 24 000 rocznie, „nie został zaczepony i dlatego uznać go wypadnie za zatwierdzony przez Radę Adwokacką”;
- 3) wreszcie aktualny kierownik sekretariatu, ze względu na swą sumienność, gorliwość i długoletnią pracę, zasługuje na wynagrodzenie w wysokości zł 2 000 miesięcznie.

Wydział Wykonawczy zważył, co następuje:

Wydział Wykonawczy w uchwale swej z dnia 13 stycznia 1961 r.* (poz. 3 protokołu z tej daty) wyjaśnił już, że zachodzi potrzeba i celowość normowania stawek uposażeń personelu pomocniczego w zespołach adwokackich. Pozostawienie w tym zakresie całkowitej dowolności zespołom byłoby niezgodne z ogólnymi zasadami wynagradzania pracowników w jednostkach gospodarki społecznej, a ponadto mogło by prowadzić do nadmiernego wzrostu kosztów administracyjnych zespołów. Dlatego też Rada Adwokacka, jako władza nadzorcza nad zespołami, była uprawniona (art. 20 u.o u.a.) do ustalenia wytycznych działalności gospodarczej zespołów, w tym także w kwestii wynagradzania ich personelu administracyjnego. Wytyczne te należy uznać za wiążące dla zespołów.

Nieskusznym jest zatem zarzut odwołania, że uchwała Rady z dnia 1.IV.1960 r. miała charakter wyłącznie instrukcyjny. Nietrafny jest również dalszy zarzut odwołania, że wobec „niezачeżenia” preliminarza zespołu zagadnienie wynagrodzenia kierownika sekretariatu zostało już zatwierdzone, skoro właśnie sam odwołujący się Zespół, przesyłając preliminarz, prosił „o zatwierdzenie” wysokości omawianego wynagrodzenia.

Wreszcie, wobec wiążącej zespoły adwokackie uchwały Rady Adwokackiej w A z dnia 1.IV.1960 r. w sprawie maksymalnej stawki wynagrodzenia kierownika sekretariatu, podniesione w odwołaniu zalety aktualnego kierownika sekretariatu zespołu nie mają dla sprawy istotnego znaczenia.

Z tych zasad odwołanie należało pozostawić bez uwzględnienia.

4. SPRAWA UJEDNOLICENIA WYWIESZEK ADWOKACKICH MIESZCZĄCYCH SIĘ W GMACHACH SĄDOWYCH

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 17 maja 1963 r.)

Zgodnie z pismem Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 12 kwietnia 1963 r. L. dz. A. 1216/63 Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej

postanowił:

podać radom adwokackim do wiadomości następujące wskazówki co do wielkości tabliczek informacyjnych, jakie umieszczane są przez zespoły adwokackie zajmujące pomieszczenia w gmachach sądowych:

1. Zespoły adwokackie mieszczące się w gmachach sądowych powinny posługiwać się tabliczkami informacyjnymi nie przekraczającymi 30 cm długości i 15 cm szerokości, stosując przy tym wymiar liter: wysokość 3 cm, szerokość 2 cm, odstęp pomiędzy literami 0,5 cm.
2. Napis na szyldzie może obejmować jedynie nazwę i numer zespołu, przy czym układ tych wyrazów powinien być następujący: w górnym rzędzie powinien być zamieszczony wyraz „Zespół”, w środkowym „Adwokacki”, a w dolnym „Nr ...”.
3. W wypadku gdy w budynku sądowym mieści się kilka zespołów, należy wywieszać tablicę wspólną o brzmieniu „Zespoły Adwokackie Nr 1, 2, 3 itd.”
4. Napisy i tablice zawierające bliższe informacje mogą być wywieszane jedynie w odpowiednich ramkach na drzwiach prowadzących do zespołu oraz powinny być utrzymane w tym samym charakterze co informacje sądowe.

* Zob.: „Palestra” nr 3 z 1961 r., str. 69 i n.

5. ADWOKACI ZAWIESZENI W WYKONYWANIU CZYNNOŚCI ZAWODOWYCH NIE SĄ ZWOLNIENI OD OBOWIĄZKU OPŁACANIA SKŁADEK ADWOKACKICH

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej
z dnia 7 czerwca 1963 r.)

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu pisma Rady Adwokackiej w Rzeszowie z dnia 10 kwietnia 1963 r. w sprawie opłacania składek przez adwokatów zawieszonych dyscyplinarnie w czynnościach zawodowych oraz przez adwokatów korzystających z zasiłków Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej przy NRA,

postanowił

wyjaśnić, że:

- 1) adwokaci zawieszani dyscyplinarnie w czynnościach zawodowych nie są zwolnieni od obowiązku opłacania wszelkich składek za okres zawieszenia;
- 2) adwokaci pobierający zasiłek z Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej przy NRA zwolnieni są od obowiązku płacenia składek na potrzeby tego Funduszu; przy obliczaniu wpłat dokonywanych przez rady adwokackie od adwokatów-członków izby na rzecz NRA należy brać pod uwagę jedynie liczbę adwokatów obowiązanych do opłacania składek na potrzeby izby.

Uzasadnienie

Wydział Wykonawczy w uchwale swej z dn. 16.X.1959 r.* wyjaśnił już, że wszystkie osoby wpisane na listę adwokatów mają obowiązek uiszczania składek na potrzeby izby adwokackiej, wyjątek zaś od tej zasady może dotyczyć jedynie tych adwokatów, którzy zostaną od tego obowiązku zwolnieni przez rady adwokackie — na podstawie § 48 Regulaminu Rad Adwokackich — ze szczególnie ważnych względów osobistych. Od obowiązku opłacania składek mogą być zwolnieni przede wszystkim adwokaci korzystający z zasiłków koleżeńskich, gdyż obciążenie ich składkami prowadziłoby do zmniejszenia wypłacanych im świadczeń, już i tak z natury rzeczy skromnych.

Jeśli chodzi o składki na potrzeby Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej przy NRA, to Wydział Wykonawczy w cytowanej uchwale wyraźnie ustalił, że od obowiązku płacenia tych składek zwolnieni są jedynie adwokaci pobierający zasiłek koleżeński z tego Funduszu.

Nie wydaje się natomiast uzasadnioną rzeczą zwalnianie od obowiązku płacenia składek — zarówno na rzecz izb, jak i na rzecz Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej przy NRA — tych adwokatów, którzy na skutek zawinionego przez nich zachowania się zostali w drodze dyscyplinarnej zawieszani w czynnościach zawodowych. Co najwyżej można by mówić o odroczeniu im terminu płatności składek za okres zawieszenia oraz o rozłożeniu powstałej z tego tytułu należności na raty.

W uchwale z dn. 10.VI.1960 r. Wydział Wykonawczy wyjaśnił również, że przy obliczaniu wpłat dokonywanych przez rady adwokackie od adwokatów-członków izby na rzecz Naczelnej Rady Adwokackiej należy brać pod uwagę jedynie liczbę

* Por. „Palestra” nr 12 z 1959 r., s. 82.

adwokatów obowiązanych do opłacania składek na potrzeby izby, odmienne bowiem załatwienie tej sprawy prowadziłoby do uiszczenia składek za zwolnionych od nich adwokatów przez pozostałych kolegów, co oczywiście nie miałyby żadnego uzasadnienia.

C. Regulamin aplikacji adwokackiej oraz kształcenia i egzaminu aplikantów adwokackich

zatwierdzony decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 lipca 1963 r.

I. Postanowienia ogólne

§ 1

Celem aplikacji adwokackiej jest przygotowanie aplikantów adwokackich do należytego, zgodnego z założeniami ustawy o ustroju adwokatury wykonywania zawodu adwokackiego.

§ 2

Aplikacja adwokacka polega zwłaszcza m. in. na:

- a) praktycznym zaznajamianiu się z zasadami wykonywania zawodu adwokackiego i ze wszystkimi czynnościami wchodzącymi w jego zakres.
- b) wykonywaniu zleczanych aplikantowi przez kierownika zespołu lub patrona zajęć i ćwiczeń praktycznych.
- c) obowiązkowym uczestnictwie w zajęciach szkoleniowych organizowanych przez radę adwokacką.

II. Praca i szkolenie aplikantów w zespołach adwokackich

§ 3

Kierownik zespołu adwokackiego, do którego aplikant został przydzielony, wyznacza jednego z członków zespołu jako adwokata-patrona, pod którego kierunkiem aplikant odbywa aplikację adwokacką.

Patronem aplikanta adwokackiego może zostać adwokat, który ma co najmniej pięcioletni staż w wykonywaniu zawodu adwokackiego i daje pod względem zawodowym rękojmię należytego przygotowania aplikanta do zawodu adwokackiego.

§ 4

O wyznaczeniu patrona kierownik zespołu zawiadamia niezwłocznie radę adwokacką, której dziekan w ciągu 14 dni od daty otrzymania przez radę zawiadomienia może nie wyrazić zgody na osobę proponowanego patrona.